

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 63

van **TOM VAN GRIEKEN**

datum: 13 oktober 2016

aan **PHILIPPE MUYTERS**

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ECONOMIE, INNOVATIE EN SPORT

Protocol van Londen - Taalregeling en positie van het Nederlands

Op 16 juni werd in de Kamer van Volksvertegenwoordigers een wetsontwerp goedgekeurd 'houdende diverse bepalingen inzake Economie' (stuk 1861). Dit ontwerp bevatte naast een hele reeks andere bepalingen ook enkele artikels die tot doel hebben om het Wetboek van economisch recht aan te passen met het oog op de uitvoering in Belgisch recht van het verdrag van 17 oktober 2000 inzake de toepassing van artikel 65 van het Verdrag inzake de dienstverlening van Europese octrooien, doorgaans gekend onder de naam 'Protocol van Londen'. Dit Protocol van Londen, dat door 21 lidstaten van de Europese Octrooiorganisatie geratificeerd is, strekt ertoe de vertaalkosten van Europese octrooien te beperken wanneer de houder ervan ze wenst te valideren in de lidstaten van het Europees Octrooibureau (EOB).

Het Europees Octrooi Bureau hanteert drie officiële talen voor het examineren en verlenen van octrooien: Engels, Duits of Frans. In de praktijk wordt (o.a. wegens de techniciteit van de teksten) het overgrote deel van de octrooiaanvragen en verleende Europese octrooien in het Engels opgesteld. Voor de rechtsgeldigheid van dit octrooi in de landen aangesloten bij het Europees Octrooi Verdrag is conform artikel 65 van dit verdrag een vertaling van het Engels naar de landstaal of één van de landstalen vereist. Voor ons land betekent dit concreet dat een Engelse tekst moet vertaald worden naar het Nederlands, het Frans of het Duits. Een niet vertaald Engelstalig Europees octrooi heeft dus juridisch geen enkele waarde in België. Octrooien verleend in het Frans of het Duits worden al gevalideerd zonder bijkomende vertaalformaliteiten.

Bij toepassing van het Protocol van Londen doen de verdragsluitende staten, minstens gedeeltelijk, afstand van het vereiste van vertaling in één van hun officiële talen indien die landen minstens één nationale taal hebben die gemeenschappelijk is met die van het EOB. Octrooihouders moeten voortaan geen vertaling meer voorzien in de lidstaten die minstens één officiële landstaal hebben die gemeenschappelijk is met één van de drie officiële talen van het EOB (Frans, Engels en Duits). Landen die geen officiële taal gemeenschappelijk hebben met één van de talen van het EOB verzaken aan de vertaalvereiste als het octrooi is toegekend in een officiële taal van het EOB, zoals voorgeschreven door die staat of vertaald in die taal. Deze staten hebben echter nog wel het recht om een vertaling te vragen.

De regering voert als argument voor het Protocol van Londen aan dat de vertaalformaliteit op administratief vlak een grote werklast meebrengt en dat de vertaalkosten het concurrentievermogen van de Europese ondernemingen benadelen en een beperking van de geografische draagwijdte tot gevolg hebben (aangezien de

octrooiaanvragers er vaak voor kiezen slechts in een beperkt aantal landen te valideren). Door het aanhouden van de vertaalvereiste zou de Belgische markt ook minder aantrekkelijk worden voor het valideren van Europese octrooien.

Er dient echter opgemerkt te worden dat de taalregeling van het Protocol van Londen toch wel erg nadelig is voor de Vlamingen. Landen die één van de officiële talen als landstaal hebben, kunnen immers geen verdere vertaling vragen. Dat geldt bijvoorbeeld voor Frankrijk, Duitsland, Ierland en België. Nederland kan dus nog wel een Nederlandse vertaling eisen, maar in België kan men geen officiële vertaling in het Nederlands eisen, omdat het Frans al een officiële taal van het octrooibureau is. Vlamingen kunnen hun uitvindingen in het Frans, Duits of Engels laten beschermen, maar niet in hun eigen taal. Dossiers van uitvindingen die in België beschermd zijn, zullen niet meer in het Nederlands kunnen geraadpleegd worden. De Vlamingen zijn dus de enige taalgroep in Europa die in het eigen land geldende octrooien niet in de eigen taal vertaald kunnen krijgen.

Het Protocol van Londen is echter nog niet geratificeerd. In 2008 werd daartoe een poging gedaan. Het werd toen besproken in de Senaat, maar door oppositie van Vlaams Belang en N-VA in combinatie met vervroegde verkiezingen is het niet geratificeerd geraakt. In antwoord op het advies van de Raad van State laat de regering weten dat het de bedoeling is dat het protocol nu wel zal worden geratificeerd.

Het is vreemd dat de N-VA als federale regeringspartij nu zo snel meestapt in de afschaffing van de verplichting om in een vertaling te voorzien in het Nederlands. Immers, in 2008 verzette de N-VA zich nog fel tegen het Protocol van Londen. De N-VA liet toen in een persbericht (11 oktober 2008) weten: "De regering 'Leterme Un' degradeert het Nederlands tot een huis- en keukentaal. Het kan toch niet dat Vlamingen straks zelfs in eigen land niet meer terecht kunnen in hun eigen taal?" De N-VA kondigde ook actie aan: "De N-VA zal ook nu alles in het werk stellen om de goedkeuring van het protocol van Londen te verhinderen. Als de Senaat en de Kamer goedkeuren, zal Bourgeois in het Vlaams Parlement een belangenconflict invoeren om het verdrag te dwarsbomen."

Op 5 juli 2016 richtte ik in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking, Toerisme en Onroerend Erfgoed een vraag aan de minister-president over de ratificatie van het Protocol van Londen. Die weigerde echter te antwoorden en liet enkel weten: "Voorzitter, collega's, ik kan kort zijn. Zoals ik u zeer collegiaal heb laten weten, collega Van Grieken, is het een vraag die behoort tot de bevoegdheid van collega Muyters. Hij zal ook een antwoord geven op die vraag in de bevoegde commissie: de commissie Economie. Ik heb het ook tijdig laten weten aan het secretariaat."

1. Staat de minister op het standpunt dat zijn partij en de minister-president enkele jaren geleden huldigden, namelijk dat het onaanvaardbaar is dat Vlamingen in de toekomst hun eigen uitvindingen niet meer in hun eigen taal kunnen laten beschermen?
2. Is de minister van mening dat het Nederlands op deze manier gedegradeerd wordt tot een "huis- en keukentaal"?
3. Zal de Vlaamse Regering de ratificatie van het Protocol van Londen dwarsbomen? Op welke manier?

Indien niet, waarom niet?

ANTWOORD

op vraag nr. 63 van 13 oktober 2016

van **TOM VAN GRIEKEN**

1. Mocht het inderdaad zo zijn dat Vlamingen hun uitvindingen niet meer in hun eigen taal kunnen beschermen zou dat een groot probleem zijn, maar gelukkig is dat niet het geval. Het is en blijft ook na het protocol van Londen perfect mogelijk om een octrooiaanvraag in te dienen bij het Belgisch octroobureau. Zo'n aanvraag kan vanzelfsprekend perfect in het Nederlands en de datum van indiening kan opgeroepen worden als prioriteitsdatum voor het verkrijgen van een Europees octrooi bij het Europees Octroobureau in München.
2. Een octrooi bestaat typisch uit vele tientallen pagina's technisch wetenschappelijke tekst en de praktijk leert dat Vlaamse aanvragers in de overgrote meerderheid verkiezen om hun aanvragen dadelijk in het Engels op te stellen, meteen één van de officiële talen van het Europees Octroobureau (EPO).

Dit protocol van Londen handelt echter niet over hoe een octrooi wordt aangevraagd, maar wat de administratieve vereisten zijn om de validatie van een verleend Europees octrooi in België te bekomen.

Dit is dus na het doorlopen van een volledige aanvraagprocedure en de publicatie van het verleende patent in een officiële EPO taal. Zo'n aanvraagprocedure duurt typisch toch een drie à vier jaar en verloopt volledig in het Engels, het Duits of het Frans (waarbij Engels dus de meest gekozen taal is).

De validatiekost voor een recent toegekend Europese octrooi in Duitsland, waar geen vertaling wordt vereist, bedroeg 350 euro. In Nederland, waar enkel de conclusies moeten worden vertaald was de kostprijs 850 euro en in ons eigen land, waar op vandaag een volledige vertaling van de patenttekst in Nederlands of Frans wordt vereist bedroeg de kostprijs 4850 euro.

Wanneer we het Londen Protocol niet zouden valideren is het paradoxaal gevolg dus eigenlijk dat we Vlaamse octrooiaanvragers aanmoedigen om te kiezen voor het Frans als proceduretaal voor het EPO, omdat er dan nadien geen vertaalkosten meer zijn in België.

3. We dienen dus twee belangen met elkaar in evenwicht te brengen: ten eerste de totale kostprijs voor Vlaamse ondernemingen en kennisinstellingen om octrooibeschermt te verwerven op een redelijk niveau houden, om hen niet te ontmoedigen octrooien aan te vragen. Vlaanderen voert een doortastend beleid waarmee we innovatie stimuleren maar dan wel extra drempels opwerpen als het gaat over de concrete bescherming van die innovaties. Ten tweede moet het inderdaad mogelijk blijven om in het Nederlands een octrooi aan te vragen en dat blijft dus net zoals vroeger het geval.

Tot slot moet ook worden opgemerkt dat de algehele context rond octrooien natuurlijk ook sterk gewijzigd is ten opzichte van een acht jaar geleden. Om innovatie in Europa te stimuleren is er sindsdien immers werk gemaakt van het Gemeenschapsoctrooi. Daar zal het dan niet meer gaan over een bundel van nationale octrooien, maar over een echt ééngemaakt Europees octrooi, dat

automatisch geldt in alle lidstaten van de Europese Unie, dus zonder dat officiële vertalingen worden voorzien. Ter compensatie zal er dan wel gezorgd worden voor een systeem van vertalingen die automatisch via vertaalsoftware worden gegenereerd, zodat de conclusies van elk geldend octrooi uiteindelijk in alle officiële landstalen beschikbaar zullen zijn.

Bovendien, anders dan nu het geval is, zullen voor bepaalde aanvragers die in het Nederlands willen indienen (men denkt vooral aan KMO's), de kosten voor vertaling naar één van de officiële proceduretalen (Engels, Duits of Frans) voor vergoeding in aanmerking komen.